

[Miljøministeren]

Jeg vil i den sammenhæng bede udvalget tænke lidt over, hvad det er for nogle spørgsmål, man gerne vil have nærmere belyst, sådan at vi kan forberede os på det.

Så vil jeg godt sige til hr. Rahbæk Møller – jeg vender tilbage til spørgsmålet om EF – at jeg er glad for, at hr. Rahbæk Møller i hvert fald er enig i spørgsmålet om storskalaforsøg.

Jeg vil godt komme med et par bemærkninger om det med den opsættende virkning. Vi synes faktisk, at erfaringerne har vist, at hensynet til miljøet i al almindelighed ikke nødvendigvis gør en strammere ordning – altså en ordning med opsættende virkning på det her område – end den, vi har, når det drejer sig om det øvrige miljøområde.

Og når vi mener, at vi godt kan tillade os ikke at have opsættende virkning, er det, fordi den myndighed, der har givet godkendelsen, kan behandle klager med opsættende virkning eller ministeriet kan behandle klager med opsættende virkning. Myndigheden, der godkender, eller ministeriet har en mulighed for at gå ind, dersom man ikke oplever det som en lavrisikosag.

Dermed synes jeg sådan set at man har tilstrækkeligt med – om det er seler eller livrem i denne sag, ved jeg ikke, men en af delene i hvert fald – til, at det er forsvarligt. Jeg vil godt bede SF arbejde lidt med den problemstilling for at se, om man i det store og hele alligevel ikke kan ende med at være enig.

Det er da klart, at virksomheden selv må overveje, om den vil gå i gang, selv om der er en klage. Det er jo den risiko, virksomheden må løbe. Jeg vil godt generelt sige, at jeg tror, vi skal komme ind på det princip. Virksomhederne må selv tage risikoen. Jeg forstår også, at der kan være en vis interesse i den betragtningsform.

Vi skal selvfølgelig som offentlige myndigheder måske lære os selv lidt større robusthed. Selv om der allerede er investeret, kan vi godt gå ind. Hvis vi gør det til et lidt mere generelt princip, tror jeg, at vi begge godt kan have gavn af det, men virksomhederne må selvfølgelig også være indstillet på, at det kan indebære nogle tab.

Når det drejer sig om dette lovforslag på nuværende stadium, må vi nok trods alt sige, at der stort set er tale om, at man i meget vidt omfang bruger et allerede eksisterende produk-

tionsapparat. Det gør, at det bliver særlig – hvad kan man sige? – uhensigtsmæssigt for virksomhederne, hvis klagen får opsættende virkning, og kommer til at virke meget forkert.

Jeg synes derfor, det vil være godt, hvis vi kan undgå den opsættende virkning, når vi samtidig har mulighed for at få den, når vi synes, der er brug for den.

Vi har udtaget cellehybridiseringen, fordi vi har ønsket at tage den uproblematisk del i en bekendtgørelse, og det mener vi kan lade sig gøre. Ja, vi har jo udtaget, at det skulle ændres, om jeg så må sige. Men det behøver ikke at betyde, at vi ikke kan tage en debat om det. Jeg vil foreslå, at det indgår i debatten om den mere generelle revision, vi skal have, og hvor jeg synes det kan være ønskeligt også at diskutere denne type ting.

Spørgsmålet om klasse I-forskning, som man gerne må undtage fra anmeldelse osv., synes jeg man måske må drøfte under udvalgsarbejdet.

Jeg har ikke nogen bemærkninger til fru Hanne Severinsen.

Til hr. Knud Lind vil jeg godt sige, at det ikke er sådan, at DDS, altså Sukkerfabrikkerne, ikke har mulighed for at få udsættelse. Men det kræver, at der kommer en ansøgning. Det er det, det er strandet på i øjeblikket.

Jeg synes ikke, vi skal lempe reglerne på nuværende tidspunkt, før vi dog i det mindste har haft et par ansøgninger eller tre. Det har vi ikke haft. Mig bekendt er der ved at komme en ind i systemet, men den har ikke været der hidtil, og så synes jeg altså ikke det er nødvendigt at lempe.

Tværtimod har vi villet bruge de første sager som prøvesager. Det synes jeg er en sober og rigtig måde at gøre det på. Når vi så har haft dem, kan vi se, om vi skal foretage en mere generel lempelse.

Men jeg vil godt understrege, at det virkelig er et sted, hvor vi skal være forsigtige. Det er ikke sådan, at vi på enhver måde skal blokere, fordi vi kan nedlægge pesticidforbruget og mange andre uheldige kemikaliedoseringer, hvis vi går over til det bioteknologiske; der er også mulighed for højrisiko her, og derfor synes jeg, vi skal være meget omhyggelige, når vi giver de første tilladelser. Jeg synes, det er betryggende, at vi har en omhyggelig procedure. Det er ikke ensbetydende med, at det behøver at være en langsommelig procedure.